

Cambridge IGCSE™

FIRST LANGUAGE THAI

0518/01

Paper 1 Reading and Directed Writing

May/June 2020

INSERT

2 hours

INFORMATION

- This insert contains the reading passages.
- You may annotate this insert and use the blank spaces for planning. **Do not write your answers** on the insert.

ข้อมูล สำหรับผู้เข้าสอบ

- ใบโบแทรกนี้มีบทความสำหรับการอ่าน
- นักเรียนอาจบันทึกหมายเหตุในโบแทรกนี้ และใช้หน้ากระดาษว่างสำหรับวางแผนการเขียน ห้ามเขียนคำตอบในโบแทรก

This document has 8 pages. Blank pages are indicated.

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 1 และตอบคำถามข้อที่ 1 ในข้อสอบ
บทความที่ 1

ต้นไม้ของพ่อ

(ดัดแปลงจาก “ต้นไม้ของพ่อ” โดย น้ำฟ้า, 2016)

ทุก ๆ เช้า “เด็กคนนั้น” สะดุดตาฉัน เขาวิ่งผ่านหน้าโรงเรียนไปตามถนนสายเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วย
ดอกหญ้าสีเขียวทอดยาวไปยังดอยอีกลูกหนึ่ง

ฉันเพิ่งย้ายมาเป็นครูบนดอยแม่ลาผาเมื่อเดือนก่อน จึงยังไม่รู้จัก “เด็กคนนั้น” รุ่นพี่บอกว่าเขาชื่อ
อาหู่ เป็นเด็กกำพร้าพ่อ แม่ทำงานในไร่ อาหู่เป็นเด็กไม่เอาถ่าน วัน ๆ เอาแต่วิ่งไปบนดอยลูกนั้น บอกว่า
ตัวเองต้องดูแลต้นไม้

5

จนกระทั่งวันหนึ่ง ฉันได้เป็นครูประจำชั้นของอาหู่ จึงได้รู้ว่าเขาเป็นเด็กที่เรียนรู้อีกว่าเพื่อน ๆ ฉันจึง
ต้องนัดให้เขามาเรียนพิเศษในตอนเช้า

“ผมรู้ครับว่าผมเรียนช้ากว่าเพื่อน ๆ แต่ผมคงมาไม่ได้หรอกครับครู ตอนเช้าผมต้องไปดูแลต้นไม้ของพ่อ”
เด็กชายค้ำ

ฉันขมวดคิ้ว ฉันยอมเสียเวลามาสอนเขา แต่เขากลับปฏิเสธความหวังดีเสียดี ๆ ฉันจึงยอมไม่ได้เป็นอันขาด
“ต้นไม้อะไรของเธอ...ครูจะไม่เสียเวลาซักแม่น้ำทั้งห้า...ยังไง ๆ เธอก็ต้องมาเรียนกับครู”

10

ฉันยังจำท่าทางของอาหู่ในวันนั้นได้ดี เขาพยักหน้ารับ แต่สีหน้าบ่งบอกถึงความกังวลใจ แต่เมื่อถึง
วันรุ่งขึ้นเด็กชายก็มาตามที่นัดไว้ ฉันรู้สึกเหมือนนกยูงเขาออกจากกรง อาหู่ตั้งใจเรียน จนนานวันเข้าการเรียน
ของเขาเริ่มดีขึ้น ฉันจึงรู้สึกสบายใจ

วันหนึ่งอาหู่ไม่มาโรงเรียน อาลีซึ่งเป็นเพื่อนของอาหู่บอกฉันว่าเขาลาป่วย ฉันจึงให้อาลีพาฉันไป
เยี่ยมอาหู่

15

บ้านของอาหู่เป็นบ้านยกพื้นหลังเล็ก ๆ อาหู่นอนकुดู้้ใต้ผ้าห่ม

“เป็นยังไงบ้างอาหู่...ครูได้ยินว่าเธอไม่สบายก็เลยมาเยี่ยม”

“ขอบคุณครับครู” น้ำเสียงของเด็กชายแหบพร่า

หญิงวัยกลางคนก้าวขึ้นมามอบน้ำ อาลีจึงรีบแนะนำ

20

“ป่าอายอ...นี่ครูนิตยา มาเยี่ยมอาหู่”

“อาหู่เป็นไข้หนัก เฮาเลยให้หยุดเรียน”

“ทำไมถึงเป็นไข่นักล่ะ...กินยาหรือยัง”

“กินยาแล้ว...แต่ยังไม่หาย ตอนแรกก็เป็นไม่เยอะหรอกครู แต่ทุกเช้าอาหู่ก็ยังไปรดน้ำต้นไม้บนดอยลูกโน้น เขาก็เลยล้มหมอนนอนเสื่อ” อายอถอนใจ

25

“ครูก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน ว่าทำไมอาหู่ถึงใส่ใจต้นไม้ต้นนั้นนัก อายอพอจะเล่าให้ฟังได้ไหม”

“เมื่อห้าปีก่อน พ่อหลวงกับพระราชาขึ้นท่านมาที่หมู่บ้านของเฮา” อายอเล่าด้วยภาษาชาวบ้าน

“ตอนนั้นอาผ่าพ่อของอาหู่ไม่สบาย พ่อหลวงท่านก็เลยให้หมอมารักษา” น้ำใส ๆ เอ๋อคลอสองตาของผู้เล่า

“อาผ่าบอกทุกคนถึงพระเมตตาที่พ่อหลวงทรงมีพระกรุณาต่อเฮา”

วันหนึ่ง ในขณะที่อาผ่าเข้าเฝ้าในหลวง ในหลวงเห็นฝักก้ามปูตกอยู่ อาผ่าอยู่ใกล้ ๆ ท่านก็เลยยื่นให้ แล้วบอกว่า ‘ในฝักนี้เป็นต้นกำเนิดของต้นไม้อีกหลายต้น ที่จะทำให้บ้านเมืองของเราไม่ป่าไม่ไร่ให้ลูกหลาน’ อาผ่ารับฝักนั้นมาอย่างยินดี เขาเพาะมันจนกลายเป็นต้นกล้าเล็ก ๆ แล้วชวนอาหู่ไปปลูกไว้ที่ดอยลูกโน้น และพูดถึงพระราชปณิธานของในหลวง สองพ่อลูกดูแลต้นไม้เป็นอย่างดี ตอนหลังอาผ่าตาย อาหู่ก็เลยดูแลต้นก้ามปูแทนพ่อ

30

“ครูเข้าใจแล้วละ...ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้นจริง ๆ” ฉันทอ่ย

35

“อาหู่เป็นตัวอย่างที่ดี ต่อไปก้ามปูต้นนั้นก็จะเติบโต แล้วเป็นต้นกำเนิดของก้ามปูอีกหลายต้น ในหลวงทรงมีพระอัจฉริยภาพในการพัฒนา โดยเฉพาะทรงอนุรักษ์ป่าไม้ ท่านทรงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของชาวไทยทุกคน”

“หนูจะเริ่มอนุรักษ์ป่าไม้ตั้งแต่วันนี้เลยคะ...ในหลวงท่านจะได้ภูมิใจ” อาลียิ้ม

ไม่ใช่แค่ฉันท่านั้นที่ได้เรียนรู้สิ่งสำคัญในวันนั้น หากคนไทยทุกคนได้รู้ว่าเด็กสิบขวบมีจิตสำนึกที่ดั่งามต่อในหลวง ฉันทเชื่อว่าทุกคนก็คงอยากทำตามเช่นกัน

40

เช้าวันหนึ่ง ในขณะที่ฉันทกำลังช่วยเด็ก ๆ รดน้ำต้นไม้ที่เพิ่งปลูกในสวนของโรงเรียน อาลีชวนฉันทไปหาอาหู่

อาหุยีนอยุ่ใต้ต้นไม้ใหญ่ ใบหน้าดูสดใส แสดงว่าเขาคงหายจากอาการไข้แล้ว

“พวกเธอพาครุมาที่นี่ทำไม”

“นี่ไงครับครุ... ต้นกำมปฐของพ่อหลวง ผมกับอาลีพาครุมาดูดอกกำมปฐดอกแรกครับ” เขายิ้มอย่างมีความสุข 45

“อาหุกับพ่อเก่งจังเลย” ฉันทมจากใจ

อาหุรู้สึกภาคภูมิใจ “ต่อไปนี่ เราต้องไปชวนเพื่อน ๆ มาปลูกต้นไม้ด้วยกัน... ช่วยกันคนละไม้คนละมือ อีกไม่นานประเทศของเรา ก็จะเต็มไปด้วยสีเขียว สมดังที่ในหลวงทรงตั้งพระทัยไว้”

เสียงระฆังดังมาจากโรงเรียน เราทั้งสามคนรีบวิ่งลงดอยอย่างทุลักทุเล คราวนี้อาหุวิ่งตรงไปยังโรงเรียนด้วยหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข 50

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 2 และ 3 และตอบคำถามข้อที่ 2 ในข้อสอบ

บทความที่ 2

ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย จังหวัดลำปาง

(ดัดแปลงจาก "สุดยอดการฝึกลูกช้าง แห่งเดียวในโลก @ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย ลำปาง" โดย Duchy, 2016 และ "โปสการ์ดถึงเพื่อน ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย จ.ลำปาง" โดย Miss Postcard, 2010)

โดยทั่วไป คนไทยรักและห่วงใยชีวิตของช้าง เนื่องจากช้างเป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมืองและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตาม นับแต่อุตสาหกรรมการทำไม้ได้ปิดตัวลง ช้างกับความอยู่รอดบางส่วนต้องเร่ร่อนขอทานตามท้องถนน บ้างก็ทำลายทรัพย์สินเสียหาย รวมทั้งเสี่ยงต่อการถูกรถชน การแก้ปัญหาไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็เริ่มมีแนวทางในการแก้ปัญหาแล้ว

ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย จังหวัดลำปาง เป็นศูนย์ที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและยังเป็นศูนย์ฝึกลูกช้างแห่งเดียวในโลก ศูนย์นี้เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับชีวิตของช้างอย่างใกล้ชิด นักท่องเที่ยวสามารถชมการฝึกลูกช้างให้มีทักษะที่จะใช้ชีวิตในป่าได้ อีกทั้งศูนย์นี้ยังมีความคล้ายคลึงกับโรงเรียนช้างในป่าซึ่งไม่สามารถหาชมได้ในปัจจุบัน

ศูนย์นี้แต่เดิมเป็นศูนย์ฝึกลูกช้าง โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 เป็นสถานที่เลี้ยงและฝึกลูกช้างเพื่อให้เชื่อฟังคำสั่งและมีความชำนาญในการทำไม้ขณะที่แม่ช้างไปทำงานในป่า แต่เนื่องจากต่อมา มีนโยบายปิดป่าจึงทำให้ช้างว่างงาน ศูนย์ฝึกลูกช้างจึงถูกปรับมาเป็นสถานที่ดูแลช้างแก่และเจ็บป่วย รวมทั้งช้างที่ถูกทอดทิ้งและถูกทารุณ ที่นี่ยังเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลช้าง ศูนย์วิจัยช้าง คลินิกช้างเคลื่อนที่เพื่อดูแลสุขภาพช้างในพื้นที่ห่างไกล รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่ผู้ดูแลช้างที่ขาดประสบการณ์เพื่อการดูแลสุขภาพช้างที่ดีขึ้น ศูนย์นี้ยังได้จัดให้มีการแสดงของช้างโดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาดและการใช้ชีวิตประจำวันของช้าง รวมทั้งรณรงค์ในเรื่องการอนุรักษ์ช้างอีกด้วย

ช้างในศูนย์นี้จะสาธิตการทำไม้และทักษะในการวาดรูป ส่วนความอยู่รอดจะนำช้างทั้งหมดมาต้อนรับและทักทายนักท่องเที่ยวก่อนจะนำช้างไปอาบน้ำในแม่น้ำ

ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทยยังมีคอร์สฝึกความอยู่รอดสำหรับคน โดยการสอนให้รู้จักทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาคำสั่งช้าง คอร์สนี้ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจถึงความต้องการในการดำเนินชีวิตของช้างและความเฉลียวฉลาดของสัตว์ใหญ่เหล่านี้ นอกจากนี้ ศูนย์ยังมีร้านขายของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นการสร้างรายได้เพื่อใช้ในการดูแลช้างอีกด้วย

บทความที่ 3

อนาคตช้างไทย

(ดัดแปลงจาก "Asian Elephants: Threats and Solutions" by American Museum of National History)

นับพันปีมาแล้วในทวีปเอเชีย ช้างเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน เราใช้ช้างในการขนส่งสินค้าและเป็นพาหนะในการเดินทาง อย่างไรก็ตาม ความต้องการในการใช้แรงงานช้างได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง

โรเบิร์ต มาเธอร์ ตัวแทนของกองทุนสัตว์ป่าโลกในประเทศไทยได้อธิบายว่า “ปกติแล้ว ช้างบริโภคอาหารประมาณ 200 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมาก นอกเสียจากว่าช้างจะต้องทำงานและหารายได้ให้คุณ”

5

ช้างต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด ในขณะที่คนคนหนึ่งสามารถที่จะดูแลฝูงวัวหรือแกะได้ทั้งฝูง ทว่าช้างแต่ละเชือกต้องการคนดูแลหนึ่งคน หรือบางครั้งอาจถึงสองคน ช้างจำนวนมากจึงถูกดูแลโดยความถี่ที่ขาดประสพการณ์ ทำให้ช้างไม่ได้รับการดูแลที่ดีพอ

ปัจจุบันนี้ งานสำหรับช้างมีน้อยและค่าตอบแทนต่ำทำให้ความถี่ที่ช้างต้องรับงานที่ไม่ต้องการ หรือใช้งานช้างอย่างหักโหม “ในเวลานี้ ช้างเลี้ยงทั่วโลกมีทางเลือกน้อยมาก” มาเธอร์กล่าว

10

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทำให้ช้างเลี้ยงมีโอกาสในการทำงานมากขึ้น โดยปกติแล้ว ช้างที่พานักท่องเที่ยวเดินป่ามักจะได้รับการดูแลเป็นอย่างดี “มันไม่ใช่สิ่งที่ควรจะทำ” เพื่อนร่วมงานของมาเธอร์กล่าว “แต่เป็นหนทางเดียวที่จะทำให้คนเราสามารถดูแลช้างต่อไปได้” เป็นที่น่าเสียดใจที่ช้างหลายเชือกถูกนำไปเลี้ยงไว้ตามโรงแรมหลายแห่งเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ช้างเหล่านี้มักจะรู้สึกโดดเดี่ยวเพราะไม่มีโอกาสได้พบปะกับช้างเชือกอื่น ๆ นอกจากนี้ ช้างบางส่วนที่ถูกใช้ในการแสดงอาจได้รับบาดเจ็บจากการแสดงพลิกแพลงที่เป็นอันตรายและผิดธรรมชาติ

15

การสร้างงานที่ดีที่สุดสำหรับช้าง ก็คือการเลือกตัดเฉพาะไม้บางชนิด ซึ่งจะช่วยให้ป่าไม้โดยรวมไม่ถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2532 ประเทศไทยได้ประกาศให้การตัดไม้ทุกชนิดในป่าสงวนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงทำให้ช้างจำนวนมากกับความถี่ที่ช้างต้องออกไปเร่ร่อนขอทานตามท้องถนนในเมืองใหญ่ ๆ ทำให้ต้องเผชิญกับมลพิษทางอากาศและการติดเชื้อทางลมหายใจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

20

โครงการที่ดีโครงการหนึ่งก็คือการก่อตั้งศูนย์ต่าง ๆ อย่างเช่น ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย จังหวัดลำปางที่ตั้งขึ้นเพื่อดูแลช้างที่ถูกทอดทิ้ง หรือถูกเจ้าหน้าที่ยึดมา ช้างที่เป็นอันตรายจะถูกเลี้ยงไว้ในบริเวณที่ปลอดภัย ส่วนช้างที่เหลือก็จะได้ใช้ชีวิตอย่างอิสระ ขยายพันธุ์และนำลูกช้างเหล่านี้กลับไปคืนสู่ป่า

BLANK PAGE

Permission to reproduce items where third-party owned material protected by copyright is included has been sought and cleared where possible. Every reasonable effort has been made by the publisher (UCLES) to trace copyright holders, but if any items requiring clearance have unwittingly been included, the publisher will be pleased to make amends at the earliest possible opportunity.

To avoid the issue of disclosure of answer-related information to candidates, all copyright acknowledgements are reproduced online in the Cambridge Assessment International Education Copyright Acknowledgements Booklet. This is produced for each series of examinations and is freely available to download at www.cambridgeinternational.org after the live examination series.

Cambridge Assessment International Education is part of the Cambridge Assessment Group. Cambridge Assessment is the brand name of the University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES), which itself is a department of the University of Cambridge.